

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 lipca 1971 r.

Nr 18

TREŚĆ:
Poz:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 178 — z dnia 30 czerwca 1971 r. w sprawie utworzenia Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie 169
179 — z dnia 2 lipca 1971 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania organizacjom spółdzielczym młynów gospodarczych 169
180 — z dnia 7 lipca 1971 r. w sprawie określenia kopalni, których wydobywanie podlega prawu górniczemu oraz w sprawie wydobywania kopalni przez posiadacza gruntu na własne potrzeby 170

ROZPORZĄDZENIA:

- 181 — Ministra Rolnictwa z dnia 23 czerwca 1971 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie odszkodowania za przejęte na własność Państwa tereny budowlane oraz zbywania działek budowlanych na obszarach wsi 171
182 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1971 r. w sprawie dopuszczalności użycia przez funkcjonariuszy Służby Więziennej broni oraz stosowania siły fizycznej i szczególnych środków bezpieczeństwa 171

178

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1971 r.

w sprawie utworzenia Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie.

Na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wyższą Oficerską Szkołę Pożarniczą w Warszawie.

§ 2. Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza w Warszawie kształci i wychowuje kadry specjalistów pożarnictwa przygotowanych do objęcia stanowisk wymagających posiadania wyższego wykształcenia zawodowego.

§ 3. Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza w Warszawie wydaje absolwentom dyplomy stwierdzające ukończenie wyższej szkoły zawodowej i nadanie zawodowego tytułu inżyniera pożarnictwa określonej specjalności.

§ 4. Nadzór nad Wyższą Oficerską Szkołą Pożarniczą w Warszawie sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w ramach określonych przepisem art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31).

§ 5. Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza w Warszawie rozpoczyna swą działalność dydaktyczną od roku szkolnego 1971/1972.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych oraz Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

179

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1971 r.

w sprawie zasad i trybu przekazywania organizacjom spółdzielczym młynów gospodarczych.

Na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Młyny gospodarcze, kaszarnie i śrutowniki stanowiące własność Państwa i pozostające w zarządzie jednostek państwowych, zwane dalej „objektami”, przekazywane są organizacjom spółdzielczym w trybie i na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przekazywaniu podlega także teren, na którym obiekty się znajdują, o powierzchni niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania przekazywanego obiektu.

§ 2. 1. Przekazywanie obiektów położonych na obszarze gromad następuje w trybie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie przekazywania nieruchomości rolnych i niektórych innych nieruchomości położonych na terenie gromad pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. z 1969 r. Nr 1, poz. 1) ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

2. Przekazanie obiektu następuje nieodpłatnie i na własność na podstawie decyzji właściwego do spraw rolnych organu prezydium powiatowej rady narodowej, podjętej na wniosek sporządzony w formie wykazu tych obiektów przez właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej, w porozumieniu z zainteresowaną organizacją spółdzielczą oraz jednostką zarządzającą obiektem.

§ 3. 1. Przekazywanie obiektów położonych na obszarze miast i osiedli następuje w trybie przepisów rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 3, poz. 19) ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

2. Przekazanie obiektu następuje na podstawie decyzji właściwego do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organu prezydium powiatowej rady narodowej, podjętej na wniosek sporządzony w formie wykazu tych obiektów przez właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej, w porozumieniu z zainteresowaną organizacją spółdzielczą oraz jednostką zarządzającą obiektem.

§ 4. Organizacje spółdzielcze przejmujące obiekty zwalniają się od opłat przewidzianych:

- 1) w § 11 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia wymienionego w § 2 ust. 1,
- 2) w § 19 ust. 1, § 21 ust. 1 oraz w § 23 pkt 2 i 3 rozporządzenia wymienionego w § 3 ust. 1.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1971 r.

w sprawie określenia kopalni, których wydobywanie podlega prawu górnictwu oraz w sprawie wydobywania kopalni przez posiadacza gruntu na własne potrzeby.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i art. 6 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnictwa (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prawu górnictwu podlega na całym obszarze Państwa wydobywanie następujących kopalni:

- 1) kopaliny stanowiące surowce energetyczne, a mianowicie:
  - a) węgiel kamienny i węgiel brunatny,
  - b) bituminy: gaz ziemny, ropa naftowa, łupki bitumiczne, wosk ziemny i asfalt naturalny;
- 2) kopaliny stanowiące surowce metaliczne w stanie rodzimym lub jako rudy metali żelaznych i staliwnych, z wyjątkiem rud darniowych, rudy metali nieżelaznych, metali lekkich, pierwiastków rzadkich i rozproszonych, pierwiastków promieniotwórczych i metali szlachetnych;
- 3) kopaliny stanowiące surowce chemiczne: sól kamienna, sole potasowo-magnezowe, siarka rodzima, anhydryt, baryt, fluoryt, fosforyt, piryt;
- 4) kopaliny skalne:
  - a) skały zwięzłe,
  - b) skały ilaste: kaoliny, ochry, ily ogniotrwałe, bentonity, surowce ilaste mające zastosowanie w przemyśle ceramiki szlachetnej, w przemyśle ceramiki budowlanej do wyrobów cienkościennych oraz w przemyśle cementowym i w produkcji ceramicznych kruszyw lekkich,
  - c) skały okruczowe: piaski szklarskie, piaski formierskie, piaski podsadzkowe i kruszywa naturalne w złożach łądowych,
 jeżeli potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie określonego złoża kopaliny podlegało przepisom prawa górnictwa;
- 5) bursztyn, kamienie szlachetne i półszlachetne, jeżeli potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie określonego złoża kopaliny podlegało przepisom prawa górnictwa;
- 6) wody mineralne, gazy i peloidy uznane za lecznicze;
- 7) solanki nadające się do otrzymywania z nich związków chemicznych.

§ 2. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego stwierdza, czy potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 4 i 5 z określonego złoża podlegało prawu górnictwu, oraz czy solanki z danych złóż nadają się do otrzymywania z nich związków chemicznych (§ 1 pkt 7).

2. Stwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na podstawie dokumentacji geologicznej zasobów złoża, wymaganej przepisami prawa geologicznego na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego, zarządu centralnego związku spółdzielni).

3. Wniosek o stwierdzenie określone w ust. 1 powinien być złożony w każdym wypadku zamierzonej eksploatacji złoża danej kopaliny.

§ 3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego stwierdza, czy wody mineralne, gazy i peloidy (§ 1 pkt 6) z określonych złóż są lecznicze.

§ 4. 1. Posiadacz gruntu może w jego granicach wydobywać bez zezwolenia na własne potrzeby, sposobem odkrywkowym i bez użycia materiałów wybuchowych, węgiel brunatny i kopaliny skalne, podlegające prawu górnictwu.

2. Jeżeli dla danej kopaliny został utworzony obszar górniczy, wydobywanie, o którym mowa w ust. 1, w granicach obszaru górniczego, może się odbywać wyłącznie za zgodą przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny ze złoża.

3. Przez wydobywanie kopaliny na własne potrzeby należy rozumieć wydobywanie jej w celu zaspokojenia potrzeb posiadacza gruntu i zamieszkałej z nim rodziny oraz na cele społeczne bez prawa sprzedaży.

§ 5. 1. Posiadacz gruntu wydobywający kopaliny stosownie do § 4 obowiązany jest zabezpieczyć miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego.

2. O zamierzonym przystąpieniu do wydobywania kopaliny posiadacz gruntu obowiązany jest zawiadomić biuro gromadzkiej rady narodowej.